

Det forklarer ogsaa, hvorfor Statens første Indkøb af Korn i Amerika, saaledes som de Herrer senere vil se, blev Køb af Hvede. Den 20. August modtog jeg altsaa Kommissionens Henstilling. Den erklærede, at den vilde fraraade at opkøbe Brødkorn i større Omfang hos de indenlandske Producenter, fordi det „lette- lig vil medføre en stærk Stigning af de allerede nu ret høje Priser“. Den siger fremdeles, at det netop derfor gælder om at faa Importen paa Nordamerika i Gang, men for Importørerne var der store Vanskeligheder ved Betalingsvilkaaarene i Amerika, idet man i Amerika stillede For- dring om kontant Betaling paa Afladnings- stedet. Kommissionen henstillede derfor, at Staten „efter en Forhandling med Nationalbanken vil yde sin Medvirkning til, at der træffes saadanne Foranstalt- ninger, at disse Vanskeligheder kan over- vindes“. Den fremsatte Opfordring fra Kommissionen blev øjeblikkelig, under For- handling mellem Finansministeren og Na- tionalbanken, efterkommet, og Vanskelig- heder i saa Henseende blev overvundet. Endvidere mente Kommissionen, at det vilde være rigtigt at indkøbe et Kvantum af 100—200,000 Tdr. fremmed Korn, og der nævnes udtrykkelig amerikansk Hvede, aabenbart fordi Kommissionen i sin Midte havde den Mand, der vidste, at man paa dette Tidspunkt ikke kunde faa Rug der- fra. Begrundelsen for dette Opkøb var imidlertid, hvad jeg finder rigtigt at nævne, ikke et almindeligt Ønske om at forsyne Landet med Korn. Men man tænkte sig og befrygtede, som de Herrer vil se det af den Hvidbog, der er omdelt til Dem, og som De ogsaa vil kunne erindre, hvis De tænker tilbage paa de Dage, Mulig- heden af, at Dele af Landet kunde blive afskaaret fra andre, og Sjælland, der rum- mer Hovedstaden med dens store Befolk- ning, vilde da som isoleret Ø vanskelig kunne brødføde baade Byens og Lands- delens øvrige Indbyggere. Man anbefaler derfor at indkøbe og oplagre som en væ- sentlig lokal Reservebeholdning det nævnte Kvantum Brødkorn. Indkøbene begyndte straks. Jeg fik Indstillingen den 20. Au- gust, den 21. forhandlede jeg med nogle Kornkøbmænd, og den 22. havde de Man- dat til at handle. Jeg nævner dette, fordi der ogsaa indenfor Kommissionen, i en enkelt Indstilling, der, som ærede Med- lemmer vil se, er dateret den 26. August og underskrevet af P. Th. Nielsen, gøres en Bemærkning om, at Kommissionens Raad med Hensyn til dette Indkøb endnu

ikke er iværksat. Det er ikke rigtigt Indkøbene begyndte øjeblikkelig.

Nogle har sagt, at Norge havde været hurtigere fremme paa Markedet og som Følge deraf havde faaet bedre Vilkaar. Norge begyndte sine Opkøb nogle Dage forinden, den 12. August, og fortsatte dem præcis til samme Tidspunkt som vi, om- kring den 17.—18. September, og det Kvan- tum, som Norge den Gang indkøbte, var omtrent det samme som vort, og de Vil- kaar, som vi har faaet, er fuldt saa gun- stige som dem, man, efter alt hvad der foreligger, har opnaaet i Norge.

Den 27. August overtog derefter Sta- ten hele Hvedebeholdningen her i Køben- havn. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har flere Gange i Kommissionen kritiseret denne Foran- staltning. Jeg tror, at hvis man vil vur- dere denne Foranstaltnings Betydning, saa skal man lægge Mærke til, at ved Over- tagelsen af denne Hvedebeholdning her i København er det lykkedes indtil Dato at skaffe Befolkningen i denne By i alt Fald Adgang til et Brød, der er billigere, end Brød overhovedet kan faas i nogen anden Storby i tilgrænsende Lande.

Senere opstod Tanken om at sælge ud af det Korn, som Staten havde indkøbt i Dagene fra den 22. August til den 17. September. Man mente, at Prisen steg for stærkt, og ønskede, at en Regulering skulde finde Sted ved Salg af dette Korn. Sagen blev behandlet i den overordentlige Kom- mission, og den 10. Oktober modtog jeg dennes Svar. Et Flertal af Kommissionens Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem for Horsens Landkreds, opfordrede til at lade Beholdningen blive liggende som en lokal Reservebeholdning, idet det gør føl- gende Tilføjelse: „Det maa anses for øn- skeligt, at de til Landets Forbrug for- nødne Tilførsler af udenlandsk Brødkorn saa vidt muligt foretages ved de private handlendes Initiativ, idet Statens Ind- griben i den almindelige Kornforsyning vil medføre Ulemper, der bør søges und- gaede, medmindre det skulde vise sig, at det private Initiativ ikke er i Stand til paa fyldestgørende Maade at magte Op- gaven“. Uden Hensyn til den Motivering, der fremsattes, fandt jeg selv den Tanke, at Reservebeholdningen skulde bevares, rigtig. Beholdningen var ikke af en saa- dan Størrelse, at den paa nogen Maade kunde virke regulerende paa Prisen, det maatte befrygtes, at Forholdene med Hen- syn til Brødforsyningen i den kommende Tid vilde blive langt vanskeligere, og det,